

Ἄπο τὰ καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Πορευόμενοι πρὸς τὴν Βηθλεέμ...
μὲ Συνοδοιπόρο
τὸν Ὅσιο Νικόδημο Ἄγιορείτη

«Δεῦτε ἴδωμεν
πιστοί...»

...ποῦ ἐγεννήθη
ὁ Χριστός...»

Κείμενα Αὐτογνωσίας καὶ Μετανοίας

19η Νοεμβρίου
† Ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου

5. «Ἐχασες ὁμοῦ οὐράνια καὶ ἐπίγεια»

«Διὰ τοῦτο ὀνομάζεται ἁμαρτία ἡ ἁμαρτία, ἡγουν ἀποτυχία, ἐπειδὴ κάμνει ἐκεῖνον ὅπου τὴν ἐργάζεται νὰ ἀποτύχη τοῦ τέλους (τοῦ σκοποῦ) ἐκείνου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπλάσθη παρὰ Θεοῦ· ἔὰν δὲ αὐτὸ τὸ τέλος ἀποτύχης καὶ χάσης, τί θέλει σὲ ὠφελήσει, ἀδελφέ, κάθε ἄλλο κέρδος;...

Ἄν ἐσὺ χάσης τὸ τέλος σου, ἔχασες ὁμοῦ οὐράνια καὶ ἐπίγεια καὶ ὅλα τὰ πάντα· ἔχασες αἰωνίως κάθε καλὸν καὶ ἐκέρδισες αἰωνίως κάθε κακόν. Καὶ ματαιίως ἔλαβες τὸ σῶμα· ματαιίως ἔλαβες τὴν ψυχὴν· ματαιίως ἐγεννήθης εἰς τὸν κόσμον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, καλλίτερόν σου ἦτο νὰ μὴν ἤθελες γεννηθῆ ὀλότελα...».

(«Π.Γ.», σελ. 23α)